

Messi va marcar el primer gol blaugrana, el que iniciava la remuntada, i ja n'ha fet 12 a la Lliga. ALEJANDRO GARCÍA / EFE

De la xarxa anti-Messi a l'èxit del pla Luis Enrique

El tècnic asturià ha guanyat els sis partits contra l'Atlètic i ha trencat una ratxa desfavorable

NATALIA ARROYO
BARCELONA

Abans de l'arribada de Luis Enrique a la banqueta del Camp Nou, el Barça estava encallat amb l'Atlètic de Madrid. O amb Diego Pablo Simeone. Cinc empats i una derrota seguits era el bagatge culer en un any i mig, i l'entrenador argentí tenia l'honor de no haver perdut un sol duel contra els blaugranes des del maig del 2013. A més, l'equip català ni tan sols trobava mecanismes per ferir la seva nova bèstia negra, i els seus registres golejadors (dos gols en cinc enfrontaments) eren molt pobres cada cop que hi topava.

Els plantejaments defensius de Simeone eren gairebé impenetrables per als blaugranes, que acabaven frustrats, empenyats i impotents cada cop que

s'enfrontaven al conjunt matalasser. Ja no era només que cada visita al Vicente Calderón fos difícil o dura, sinó que també es complicaven les coses quan es jugava al Camp Nou, on es va escenificar l'última de les escenes dramàtiques el maig del 2014. Un empat a un a Barcelona va deixar sense títol l'equip de Gerardo Martino. Era l'última jornada de Lliga i el gran rival de tota la temporada va acabar celebrant el títol sobre la gespa catalana, com si fos una metàfora de qui tenia el poder.

El pitjor d'aquella etapa va ser veure capcot i apàtic Leo Messi, perdut en una teranyina d'ajudes i cobertures que l'apartava del joc. L'aïllava. Va ser quan Martino va deixar de situar Messi a la punta d'atac per encaixar-lo a la banda, on pretenia assegurar-li més recepcions de pilota per desbordar. El crac argentí, però, mai va trobar un bon context en-

tre la defensa de Simeone. Si no era la duresa de Godín, era l'anticipació d'un lateral, l'ajuda de Gabi o la cobertura d'algun altre migcampista. La xarxa anti-Messi -i, en menys mesura, també l'anti-Neymar- funcionava tan bé per als madrilenys que les imatges de Messi caminant durant 90 minuts, desconectat del que passava a la gespa, exterioritzaven a la perfecció el sentiment blaugrana de bloqueig contra l'Atlètic. El barcelonisme va crear el seu fantasma i ja s'assumia que, amb Simeone a la banqueta, la cosa duraria.

Un Barça més àgil

Però la irrupció de Luis Enrique ha anat a tocar, precisament, la tecla necessària per desfer el parany matalasser. La lenta capacitat combinativa de Martino s'ha transformat ara en molts més recursos ofensius, i més àgils. "Amb Luis Enrique, el Barça s'ha fet més fort en les transicions", deia en la prèvia Simeone, que va destacar la capacitat del Barça per encadenar uns minuts bons i trencar el partit al seu favor.

És el que va tornar a passar ahir, quan al tram final del primer temps es va canviar una dinàmica que, fins llavors, era totalment desfavorable als blaugranes. El 2-1 definitiu es converteix en la sisena victòria seguida de Luis Enrique contra qui, fa un any i mig, era el pitjor enemic dels blaugranes. "No és una qüestió d'entrenadors -va admetre l'asturià, traient-se influència per l'actual ratxa-. Simeone em va guanyar els dos cops quan era al Celta, o sigui que més aviat diria que és una qüestió d'equips".

És probable que totes dues coses tinguin molt a veure en la millora de rendiment del Barça contra l'Atlètic. La frustració golejadora ha donat pas, ara, a una aparent facilitat per desfer el pla defensiu matalasser. En tots sis partits el Barça ha marcat algun gol (13 en total), quan abans s'havia quedat tres cops sense marcar. A més, en dues ocasions ha pogut fer dos gols i, en dues més, tres. I Messi ha passat del passeig impotent a celebrar cinc gols contra l'Atlètic. Ahir, amb un remat sec i gairebé rabiüt, va tornar a foradar la xarxa. Simeone sembla haver perdut la fórmula màgica tot i que ahir treia pit de l'orgull defensiu del seu equip: "Posats a triar, vull perdre sempre així".

Suárez, un maldecap per als seus compatriotes

A.L.
BARCELONA

Un va marcar el primer i va provocar la primera expulsió, l'altre va marcar el segon i va provocar la segona expulsió. Leo Messi i Luis Suárez es van repartir ahir el protagonisme atacant del Barça en un duel decisiu de cara al títol. Amb Neymar arrossegant problemes físics, coixejant durant uns minuts per un cop al turmell i poc incisiu de cara a porteria, el partit el van resoldre les altres dues potes del trident.

"Juga molt bé amb el cos, té unes virtuts diferents a la resta, és potent i enriqueix molt el joc", explicava el tècnic rival, Diego Pablo Simeone, sobre les característiques de Luis Suárez i la seva aportació al Barça. El davanter uruguaià va decantar el partit amb una jugada

Luis Suárez lluita per recuperar una pilota. ALBERT GEA / REUTERS

a l'espai, en un futbol en què se sent extremadament còmode, castigant l'esquena dels centrals i posant el cos davant de Giménez per guanyar la posició i definir per sota de les cames d'Oblak.

Suárez és pitxitxi a la Lliga amb 19 gols, i en el que portem de temporada ja ha fet 31 dianes en 32 partits. Ahir va guanyar la partida als dos centrals rivals, Godín i Giménez, acostumats a acabar els partits amb la porteria a zero. Els seus compatriotes van patir el joc insistent, bregador i generós del davant blaugrana, que els va castigar amb la seva mobilitat i va provocar les dues targetes de Godín. La primera per una falta quan rebia d'esquena, i en la segona Suárez va ser més llest: va picar la pilota per sobre del cos lliscant del central, que no va poder evitar la topada amb l'uruguaià. Sempre hi ha una pota del trident.

Jordi Moix durant l'entrevista a Barça TV. FC BARCELONA

Jordi Moix: "El nou Palau recull coses de l'antic"

À.G.
BARCELONA

Mentre el seu equip de bàsquet estava disputant la pròrroga contra el Laboral Kutxa, el Barça va comunicar divendres que el jurat de l'Espai Barça havia escollit per unanimitat la proposta de l'equip HOK + TAC Arquitectes com a guanyadora del concurs arquitectònic del nou Palau Blaugrana. Les obres començaran durant la temporada 2017-18 i s'acabaran durant la campanya 2019-20. El complex es construirà a l'actual ubicació del Miniestadi, a tocar de la nova estació Camp Nou de la línia 9, i disposarà de tres espais que podran funcionar independentment: un gran pavelló multifuncional amb capacitat per a 10.000 espectadors, una pista auxiliar amb capacitat per a 2.000 espectadors i una pista de gel complementària.

La presentació del projecte de construcció del nou Palau Blaugrana tindrà lloc en un acte públic que se celebrarà en les pròximes setmanes. "Aquesta decisió és un pas més del procés Espai Barça. És una fita important triar l'equip que ens acompanyarà en aquest procés. Estem molt satisfets amb la tria", va explicar el directiu i comissionat de l'Espai Barça, Jordi Moix, en declaracions a Barça TV. "Volem felicitar els sis equips que hi han treballat i que han mostrat molta qualitat. A vegades et quedaries amb una mica de cadascun. També volem felicitar el jurat, el Col·legi d'Arquitectes i l'Ajuntament, que hi han posat moltes hores, igual que també la comissió tècnica", va afegir.

"El nou pavelló recull coses de l'antic Palau que volem transportar al nou. La proposta ha recollit la disposició de les graderies i, en aquest sentit, recorda l'esperit del Palau antic. Serà més modern, més gran i espectacular en molts aspectes", va assegurar Jordi Moix, molt satisfet amb el resultat final.